

Стояна беда бедили.

118.

Бавничко

Стояна беда бедили,
 Бедили и окривили, (2)
 Та го въ тъмница запрѣли.
 Седѣлъ е Стоянь, седѣлъ е,
 Седѣлъ е деветъ години.
 Заржча Стоянь, поржча
 По хора, по пазаркати:
 — „Де да е мама, да дойде
 Кавала да ми донесе,
 Югича*) да ми доведе.“
 Ка е разбрала майка му,
 Тя му е взела кавала
 И му повела югича,
 Па на тъмница отишла,
 Стояну дала кавала.
 Стоянь въ тъмница засвири,
 Югича отвънъ заигра,
 На къмъ българи на-дѣсно,
 На къмъ турцитѣ на-лѣво.
 Турцитѣ турски гълчали,
 А българитѣ — български:
 Да е хайдутинъ младъ Стоянь,
 Югича не би изучилъ
 На кавалъ да си играе.

*) югичъ = овенъ.